

El 17 de febrer, a l'Espai d'art Pere Pruna, i el 8 d'abril a la Sala Pere Daura s'inauguraran respectivament les mostres d'Arimany i Fulla

L'escultora Elisa Arimany i el pintor Jordi Fulla obriran les exposicions temporals de 2017 del Museu de Montserrat

La programació del MDM procura mantenir un equilibri entre l'homenatge a artistes consagrats, amb caràcter antològic, en paral·lel amb altres propostes més innovadores de creadors contemporanis

Montserrat, 22 de desembre de 2017. El Museu de Montserrat (MDM) presentarà cinc exposicions temporals de primer nivell durant l'any 2017. En la línia dels darrers anys, la programació del MDM procura mantenir un equilibri entre l'homenatge a artistes consagrats, amb caràcter antològic, en paral·lel amb altres propostes més innovadores de creadors contemporanis que ajuden a "sentir la pulsio artística del present", com afirma el P. Josep de C. Laplana, director del MDM.

En aquest sentit, la primer proposta de l'any 2017 serà una exposició de l'escultora **Elisa Arimany** (Sant Vicenç de Castellet, 1946), que s'inaugurarà el 17 de febrer a l'Espai d'art Pere Pruna. Aquesta mostra, comissariada per Francesc Miralles, presentarà 17 obres que exemplifiquen l'essència del seu treball escultòric. Algunes pertanyen a la sèrie *Pressions* i d'altres a la col·lecció *Catedrals*. Sens dubte, aquestes obres situaran al visitant enfront l'humanisme que traspuja tota l'obra d'Arimany: l'opressió i la llibertat junt al sentiment d'espiritualitat que mou la vivència de l'home. A nivell tècnic, la contraposició de materials i la línia recta són la constant en tota l'obra.

El 8 d'abril s'estrenarà una instal·lació de **Jordi Fulla** (Igualada, 1967), pensada expressament per al Museu de Montserrat, que es podrà visitar durant tot l'estiu a la Sala Pere Daura. Fulla presenta una mirada inèdita i divergent sobre els punts de tensió estètics i culturals entre Orient i Occident. La plàstica i el pensament orientals són de les fonts d'inspiració primordials d'aquest important català. L'imaginari que capta a l'illa nipona l'ha fet confluïr diàleg constant amb Albert Mercadé, comissari de la mostra, durant setze mesos d'àrdua reflexió pictòrica. Aquesta intervenció serà un dels moments àlgids de la temporada al MDM.

a la
una
pintor
en

El jove pintor Guillermo Pfaff i un homenatge a Josep Niebla, a l'estiu

Després d'aquestes dues exposicions, el MDM ja té tancades les dues properes propostes. D'una banda, com que el Museu montserratí segueix amb atenció el treball de joves artistes, com **Guillermo Pfaff** (Barcelona, 1976), aquest serà el protagonista de l'exposició de l'estiu a l'Espai d'art Pere Pruna. Profundament implicat en la reflexió sobre el propi mitjà, Pfaff indaga, amb la seva pintura, en qüestions relatives a l'objecte pictòric, la seva capacitat narrativa, el seu ús social o els processos d'aprenentatge. Aquestes contínues comprovacions el situen en una posició que oscil·la permanentment entre la reivindicació i el qüestionament del mateix llenguatge pictòric. Javier Hontoria en serà el comissari.

Juntament amb Elisa Arimany, un altre homenatge rellevant del MDM és el que dedicarà al pintor **Josep Niebla**. L'exposició al MDM tindrà caire antològic; es mostraran els principals capítols de la seva producció artística. Farà èmfasi en les sèries que pel seu interès resulten especialment atractives, com són les dedicades a l'arquitectura o al que ell denomina *Alfabet plàstic-polític*, així com als diaris manipulats, als mars i a l'Àfrica. Nascut al Marroc el 1945, Josep Niebla viu a Catalunya des del 1962. Va cursar estudis superiors de Belles Arts a Tetuan (Marroc), Sevilla, Barcelona i París. Al llarg de la seva carrera ha presentat el seu treball a Europa, Àsia, Àfrica i Amèrica, en gairebé 200 exposicions, i la seva obra forma part de diverses col·leccions d'art i museus públics i privats. El crític d'art Daniel Giralt-Miracle serà l'encarregat de comissariar aquest projecte, que s'inaugurarà a finals de setembre a la Sala Daura.

I a l'octubre, l'escultor fill del noucentisme Joan Borrell i Nicolau

Finalment, a l'octubre el MDM recupera un poc estudiat: **Joan Borrell i Nicolau** (Barcelona, 1888-1951), un dels escultors rellevants de la primera meitat del XX, que va conrear una escultura filla del noucentisme i que va gaudir d'una bona acceptació per part del públic i la crítica. Va realitzar múltiples encàrrecs de caire públic es troben a Mallorca i arreu de Catalunya, els quals destaca el monument a Verdguer cruïlla de l'avinguda Diagonal i el passeig de Joan de Barcelona. A través de la representació de la figura femenina, tema central de bona part de la seva producció escultòrica, Borrell va crear un cànon ideal inconfusible i característic, de dones robustes fortes. Però també va excel·lir especialment com a retratista amb obres de gran vigor i fidelitat, cobejades fins als anys de postguerra. L'exposició, comissariada per Bernat Puidgollers, pretén explicar i aprofundir els primers anys de trajectòria artística de Borrell, des dels seus inicis fins l'esclat de la Guerra Civil.

artista
segle
que
entre
de la
Sant
propi,
i